

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno V. usque ad X.

Luxemburgi, 1748

CXLIV. Confirmatio duorum Decretorum, seu Statutorum a Capitulo
Generali Congregationis Clericorum Sæcularium Doctrinæ Christianæ in
Gallia editorum circa vocem Provincialium in Capitulis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75393)

Exemplaria
locorum Or-
dinariis tradi
jubet.

Cetera Epif-
copi Montif-
peſulani.
ſcripta dam-
nat.

Præſentes
litteras præci-
pi publicari.

Transumptis
credi vult.

Dat. die 11.
Octob. 1734.
An. V.

dividua mentione, & expreſſione dignis, ſub
pœna excommunicationis per contrafacientes ipſo
facto, & abſque alia declaratione incurrenda, a
qua nemo per quemquam niſi per nos, & Ro-
manum Pontificem pro tempore exiſtenteſ,
præterquam in mortis articulo conſtitutus, ab-
ſolvi poſſit, omnino interdiciſus.

§. 2. Volentes, & auctoritate præſata man-
dantes, ut quicumque Libellum prædictum pe-
nes ſe habuerint, illum ſtatim, atque præſentes
literæ eis innoterint, locorum Ordinariis, vel
hereticæ pravitatis Inquiſitoribus, qui autem
eidem Epifcopo Montipeſulano ſubſunt, Me-
tropolitano tradere, atque conſignare tenean-
tur; hi vero exemplaria ſibi ſic tradita illico
flammis aboleri curent.

§. 3. Ceterum omne quodcumque aliud
ſimile ſcriptum, a dicto Epifcopo Montipeſu-
lano. quovis etiam titulo, & idiomate jam edi-
tum, vel quod deinceps edi, & evulgari contige-
rit, auctoritate, ac tenore præſatis damnamus
quoque, & reprobanus, illiusque impreſſionem,
deſcriptionem, leſionem, retentionem, & uſum
ſub pari excommunicationis pœna omnino ite-
dem prohibemus: In contrarium facientibus non
obſtantibus quibuſcumque.

§. 4. Ut autem eadem præſentes literæ ad
omnium notitiam facilis perducantur, nec quif-
quam illarum ignorantiam allegare poſſit, Vo-
lumus, & auctoritate prædicta decernimus, illas
ad valvas Bafilicæ Principis Apoſtolorum, ac
Cancellariæ Apoſtolice, nec non Curie generalis
in Monte Citatorio, & in acie Campi Floræ de
Urbe per aliquem ex Curſoribus noſtris, ut mo-
ris eſt, publicari, illarumque exempla ibidem
affixa relinqui: Sic vero publicatas, omnes, &
ſingulos, quos concernunt, perinde afficere, ac
ſi unicuique illorum perſonaliter notificata, &
intimata fuiſſent.

§. 5. Ipſarumque literarum tranſumptis, ſeu
exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus No-
tarii publici ſubſcriptis, & Sigillo perſonæ in
Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, ean-
dem prorsus fidem tam in Judicio, quam extra
illud ubique locorum haberi, quæ haberetur eiſ-
dem præſentibus, ſi exhibita forent, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majo-
rem ſub Annulo Piſcatoris die 11. Octobris
1734. Pontificatus noſtri Anno V.

Pro D. Cardinale Cliverio.

P. L. Jacquet.

Anno a Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti
1734., Indictione duodecima, die vero duode-
cima menſis Octobris, Pontificatus Sanctiſſimi in
Chriſto Patris, & Domini Noſtri Domini CLE-
MENTIS Divina Providentia Papæ XII. Anno V.,
ſupradictæ literæ Apoſtolice affixæ, & publicatæ
fuerunt ad valvas Bafilicæ Principis Apoſtolorum,
Cancellariæ Apoſtolice, Curie generalis in Mon-
te Citatorio, in acie Campi Floræ, ac in aliis
locis ſolitæ, & conſuetis Urbis per me Fran-
ciſcum Bartolotti Apoſtolicum Curſorem.

Petrus Orighi Magiſter Carſorum.

CXLIV.

Confirmatio duorum Decretorum, ſeu ſtatu-
rum a Capitulo Generali Congregationis Cle-
ricorum Secularium Doctrinæ Chriſtianæ in
Gallia editorum circa vocem Provincialium
in Capitulis Generalibus, eorumque præſiden-
tia Capitulis Provincialibus.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

Procuratoris
huius Congr.
preces.

E Xponi nobis nuper fecit dilectus filius Hia-
cynthus de Benoit Presbyter, ac Procurator

Generalis Clericorum Secularium Doctrinæ Chri-
ſtianæ in Gallia, quod in Capitulo generali
ejuſdem Congregationis hoc anno Pariſiſ celebrato Cap. II. Conſtitutionum inibi editarum
ſtatutum fuit (reſervatis tamen deſuper noſtris,
& Apoſtolice Sedis beneplacito, & approbatio-
ne) ut ſi tempore Capituli generalis dictæ Con-
gregationis munus Præpoſiti Provincialis alicujus
Provinciæ ipſius Congregationis per obitum,
aut alias qualitercumque vacans reperiretur, tunc
interſeſſe deberet Capitulo generali præſato tan-
quam vocalis, & eodem modo, quo ipſe Præ-
poſitus Provincialis ejusmodi munere in ea Pro-
vincia immediate functus fuiſſet, vel eo deficien-
te, qui ad præſcriptum dictarum Conſtitutionum
eamdem Provinciã regeret. & Cap. VII. cau-
tum eſt, ut ſi novus Præpoſitus Provincialis foret
de gremio Capituli itidem Provincialis, nec ei
præſit Præpoſitus Generalis, aut ejus Delegatus,
idem novus Præpoſitus Provincialis capitulo Pro-
vinciali præſideret, ſi vere eſſet in eadem Urbe,
vel non ita diſtans, ut intra unum, vel alterum
diem adeſſe poſſet, advocaretur, non interrupto
Capitulo, & ſi veniret exciperetur uti vocalis,
idque potiori jure locum ſibi vindicaret reſpectu
Capituli Generalis quoad Præpoſitum Generalem
huiusmodi ſi forte aliquem eligi contingeret,
qui de gremio ipſius Capituli generalis non fuiſ-
ſet. Quare præſatus Hiacyntus Procurator Ge-
neralis nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præ-
miſſis opportune providere, & ut infra indul-
gere de benignitate apoſtolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipſius Hiacynti Procuratoris
Generalis votis, ac in re quantum cum Domino
poſſumus favorabiliter annuere volentes, cum-
que, a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſio-
nis, & Interdicti, aliſque Eccleſiaſticis ſententiis,
cenſuris, & penis a Jure, vel ab homine quavis
occasione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodoli-
bet innodatus exiſtit ad effectum præſentium
dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolven-
tes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationi-
bus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter por-
rectis inclinati, enarrata duo Decreta, ſeu ſta-
tura Cap. II., & VII. dictarum Conſtitutionum
a Capitulo generali ejusdem Congregationis Do-
ctrinæ Chriſtianæ, ſicut præmittitur edita, aucto-
ritate Apoſtolica tenore præſentium confirma-
mus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſto-
licæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſin-
gulos Juris, & facti defectus, ſi qui in præmiſſis
quomodolibet intervenerint ſupplemus. Decer-
nentes ipſas præſentes literas, ſemper firmas,
validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuosque
plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtine-
re, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore
ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniffime
ſuffragari, & ab eis reſpectively inconcuſſe obſer-
vari; ſicque in præmiſſis per quoscumque Judices
ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Pala-
tii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri de-
bere, ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper
his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel
ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtan. præmiſſis, ac Conſtitutio-
nibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non
quatenus opus ſit dictæ Congregationis aliſve
quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apo-
ſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatu-
tis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indul-
tis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſ-
ſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, &
innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illo-
rum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficien-
ter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis ha-
bentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad
præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecia-
liter, & expreſſe derogamus, ceteriſque con-
trariis quibuſcumque.

Capituli Ge-
neralis Con-
ſtitutiones,
quas confir-
mari idem
poſtulat.

Eas confir-
mat Cle-
mens.

Obſtantibus
derogat.

1734.

Dat. die 17.
Novem.
1734. An. V.Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub An-
nulo Piscatoris die 17. Novembris 1734. Ponti-
ficatus nostri Anno V.

F. Card. Oliverius.

CXLV.

Quod Decanatus S. Rotæ Auditorii ab Episcopo
etiam Titulari optari non possit: Nec in Rota
cognosci Causæ ipsorum Auditorum, eorum-
que Consanguineorum in primo gradu: Causæ
vero in Rota semel inductæ, advocari ab eadem
nequeant.

CLEMENS EPISCOPUS

*Servus Servorum Dei, Ad perpetuam
rei memoriam.*

Prooemium.

IN summi pontificatus specula a Christo Do-
mino constituti, ad quæcumque Urbis tribu-
nalia mentis nostræ aciem dirigentes, ea præci-
pue, quæ Auditorum palatii nostri laudem, in-
terque eos unanimem tranquillitatem confovere
possunt, præ oculis speciatim habemus, ut nem-
pe Auditorium ipsum, cunctis nationibus, huc
pro controversiarum decisione convenientibus,
incorruptæ mentis præconio celebretur, ejusque
judicia, ut hæcenus factum est, ubique terrarum
debito plausu excipiantur.

Causæ hujus
Constitutio-
nis.

§. 1. Itaque nos intimo cordis affectu justi-
tiam eo, quo par est, studio & sedulitate, ac
sine ulla acceptione personarum in causis jamdu-
dum introductis, vel imposterum introducendis
administrari, & nullo modo retardari cupientes,
quod alias pia memorie antecessorum nostro-
rum Romanorum Pontificum hac de re editis
Constitutionibus cautum est, omnes longarum
litium ambages, & controversias, magna, ut
debet sollicitudine ad debitum finem perducere vo-
lumus; quandoquidem tam spectatæ virtutis Au-
ditorium ab iisdem Pontificibus antecessoribus
nostris, nobisque ipsis ob integritatis, & utrius-
que jurisprudentiæ famam tanti factum fuisse
constat, ut quasi certatim permagnis gratiarum
privilegiis & honoribus illud ornare studuerint:
quibus ipsi Auditores optime instructi, unoque
justi & recti studio præ oculis habito, jus suum
cuique tribuere satagerent: quod hæcenus, Dei
gratia opitulante, factum, amplius deinceps fa-
ctum iri speramus; itaut in toto Auditorio vix
quidquam desiderandum superfit.

Nonnullæ
controversiæ
inter ipsos
Auditores
aliquando
intulere.

§. 2. Nihilominus, eodem Auditorio pro sua
vigilantia & probitate, nobis humiliter sugge-
rente, animorum suorum quieti, justitiæque
consultum iri, si una & altera controversia for-
mido e medio tolleretur, quæ interdum discor-
dias ferere, ac totius Auditorii animos non sine
gravi causarum ventilandarum incommodo tur-
bare possent. Quorum nos providam circum-
spectiorem & boni publici studium laudantes,
eorumque expositiones plurimi facientes, hac
nostra Constitutione eas effectum, per illos opta-
tum, assequi volumus, quæ quidem huc summa-
tim reducuntur, ut imposterum Decanatu Au-
ditorii vacante, atque ad munus ipsum Decani,
Auditoris inter ceteros antiquiore, sed tamen
Episcopali, Archiepiscopali, vel etiam Patriarchali
dignitate, residentiæ oneri adstrictæ, vel etiam
non adstrictæ, sed a titulo tantum denominatæ, in
partibus, ut dicitur, infidelium, qui quidem Audi-
tor antiquior, ejusmodi dignitate præditus, tunc
munus Locumtenentis occupans, in concursu
alterius ex iisdem Auditoribus, minus tamen
antiqui, atque simili dignitate minime fulgentis,
sive etiam qui, uti Decanus actu existens, ad ali-
quam ex memoratis dignitatibus promoveretur,
ideo Decani munus, pro altero sibi immediate
succedenti relinquere deberet; quandoquidem

Dubitatum
olim an Au-
ditor Episco-
pali dignitate
præditus
quamvis Ti-
tulari tan-
tum Deca-
nus esse va-
leret?

olim hac de rediscordes atque inter se diversa fue-
rint sententiæ, itaut quisque suam, utpote sibi
magis gratam, sequeretur; singulis etiam quam-
dam observantiam pro se adducuntibus; unde
factum, ut in hac sententiarum diversitate diversa
etiam, interque se discordantia judicata prodierint,
ut sane contigit tempore felicis record. Prædecesso-
ris nostri Pii IV. qui in Constitutione sua anni
MDLII. quæ incipit: *Dudum siquidem*, data apud
sanctum Marcum VI. Kalendas Augustas, Pon-
tificatus anno III. sanxit, Decanatum, tanquam
non ferendum Episcopatu Perusino, ad quem Ju-
lius Oradinus Auditor antiquior evectus fuerat,
propterea tunc temporis tribuendum alteri Au-
ditori minus antiquo, magistro, Petro de Ru-
beis. Tempore vero piæ memorie decessoris
quoque nostri Behediæ XIII. in causa agitata
inter dilectum filium nostrum Pompejum, nunc
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem, Aldrovand-
um nuncupatum, tunc antiquiorem, sed Ar-
chiepiscopum Neocæsariensem, ac bonæ memo-
riæ magistrum Carolum Cerium, in dicto Au-
ditorio minus antiquum, per Congregationem
particularem, ab eodem Benedicto deputaram,
Decanatus adjudicatus est eidem Pompejo Car-
dinali, utpote Archiepiscopali dignitate fulgenti.
Altera vero dubitationis occasio, nobis propo-
sita, hæc est. Sanctæ memorie decessor noster Pius IV.
in Constitutione, quæ incipit: *In throno justitiæ*,
data apud sanctum Marcum VI. Kalendas Janua-
rias, pontificatus anno III. sanxit, ne causæ pro-
priæ Auditorum, eorumque familiarium, & con-
sanguineorum, vel affinium usque ad secundum
gradum, juxta jus Canonicum computandum,
cognoscantur in Rota Auditorio; Quam postea
dispositionem pia memoria antecessor noster Pau-
lus V. confirmavit alia sua Constitutione de Re-
formatione tribunalium Urbis in titulo de *Au-
ditoribus Rota*, quæ incipit: *Universi agri*, data
apud Sanctum Petrum Kalendis Martiis, Pontifi-
catus anno VII. Nihilominus, hoc minime ob-
stante, in eodem Rota Auditorio successu tem-
poris multas causas agitari contigit, quamvis essent
de exceptis in jamdictis antecessorum nostrorum
Constitutionibus, idque factum esse reperitur
etiam quum sanctæ memorie antecessores nostri
Gregorius XV. & Alexander VIII. in minori-
bus constituti, eidem Auditorio adscriberentur:
qui postmodum licet ad supremum gradum Pon-
tificatus evecti, deque jamdicta inobservantia
optime conscii; nihil tamen contra eam decre-
verunt.

§. 3. Quapropter hodierni dilecti filii palatii
nostri Auditores nunc serio cogitantes, & vim
dispositionum, clausularum, & decretorum in
relatis Constitutionibus Apostolicis contentorum,
ac eorumdem usus discordes memoria repen-
tes, sanctæ memorie decessori nostro Clementi
XI. supplicationes suas porrexerunt, ut decre-
tum, ab iis hac de re conditum, confirmaret,
quo affirmabatur, in dictis causis tuto procedi
posse, utraque tantum parte consentiente: cui
quidem supplicationi Clemens Pontifex per orga-
num bonæ memorie Jo. Dominici S. R. E. Car-
dinalis Paraciani nuncupati, tunc sui Auditoris,
die 30. Septembris anni 1702. ita rescripsit:
Quoad tertium (ubi scilicet de hoc agebatur)
dabitur resolutio postquam maturius examinatum fue-
rit dubium. Interim Sanctitas Sua permitti servari
solum.

§. 4. Sed nihilominus adhuc crescente liti-
gantium malitia, complures ex iis non solum in
causis post prælitum consensum exceptis, sed
etiam post editas ab ipso causarum Auditorio
Decisiones, & forte etiam prolatas in primo re-
ditu, quem vulgo turnum appellant, sententias,
alio declinare studuerunt.

§. 5. Quare, ut tam absorta a nostro Audi-
torio, in unam justitiam erga quoslibet exercen-

1734.

Diversissimo-
de super hoc
judicatum a
Pontificibus.Pius IV. san-
xit ne Causæ
Auditorum,
eorumque
Consanguini-
eorum, &
Familiarium
cognoscantur
in Rota:Hoc idem
cautum a
Paulo V.Sed successu
temporis
non serva-
tum.In hoc vero
Auditores
supplicarunt
Clementi
XI. confir-
mare Statu-
tum ab eis,
ut scilicet
procedi pos-
set utraque
parte con-
sentiente.Sed non re-
solutum du-
bium.Hinc varie
inter Audi-
tores opinio-
nes.Re prius a
nonnullis S.
R. E. Cardi-

dam